

POSTANOWIENIE

Dnia 20 grudnia 2018 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Michał Laskowski

w sprawie **S. O.**

po rozpoznaniu w Izbie Karnej

w dniu 20 grudnia 2018 r.

na posiedzeniu w przedmiocie zażalenia skazanego

na zarządzenie Przewodniczącego IV Wydziału Karego Odwoławczego

Sądu Okręgowego w S.,

z dnia 22 października 2018 r., IV Ka [...],

o odmowie przyjęcia wniosku skazanego o sporządzenie na piśmie i doręczenie uzasadnienia wyroku

postanowił:

utrzymać w mocy zaskarżone zarządzenie.

UZASADNIENIE

Zarządzeniem Przewodniczącego IV Wydziału Karego Odwoławczego Sądu Okręgowego w S. z dnia 22 października 2018 r., odmówiono przyjęcia wniosku skazanego o sporządzenie i doręczenie uzasadnienia wyroku tego Sądu z dnia 17 września 2018 r., IV Ka [...]. Odmowę uzasadniono tym, że wniosek nie został przez skazanego podpisany, zaś po wezwaniu do uzupełnienia tego wymogu formalnego, skazany podpisany wniosek przesłał po upływie 7-dniowego terminu wynikającego z art. 120 k.p.k.

Na zarządzenie to zażalił się skazany, podnosząc w zażaleniu, że decyzja o odmowie przyjęcia wniosku oparta jest na wadliwym obliczeniu biegu terminu. Skazany wniósł o uchylenie zaskarżonego zarządzenia i przyjęcie wniosku.

Sąd Najwyższy zważył co następuje.

Zażalenie nie zasługuje na uwzględnienie.

Poza sporem jest, że wniosek skazanego o sporządzenie na piśmie i doręczenie uzasadnienia wyroku Sądu Okręgowego ogłoszonego 17 września 2018 r., choć został nadany w placówce pocztowej w terminie, pozbawiony był niezbędnego wymogu formalnego pisemnej czynności procesowej, jakim jest zgodnie z art. 119 k.p.k. własnoręczny podpis wnoszącego. W takim stanie rzeczy niezbędne było zgodnie z art. 120 § 1 k.p.k. wezwanie skazanego do uzupełnienia tego braku formalnego w terminie 7 dniu pod rygorem uznania wniosku za bezskuteczny. Takie wezwanie zostało doręczone dorosłemu domownikowi skazanego w dniu 2 października 2018 r. (k. 119), co oznacza, że termin do przesłania podpisanego oryginału wniosku skazanego upływał 9 października br. Jednak, jak wynika jednoznacznie ze stempla na kopercie, w której skazany przesłał uzupełnione o podpis pismo zawierające wniosek (k. 121), zostało ono nadane dopiero 11 października br., czyli po upływie ustawowego terminu.

Sąd Najwyższy nie dopatrywał się błędu w obliczeniu terminu przez Przewodniczącego Wydziału Karnego Odwoławczego, zaś sam skarżący – co warto zauważyć – nie podał w treści zażalenia, na czym konkretnie ten błąd miałby polegać. W takim stanie rzeczy zaskarżone zarządzenie jawi się jako w pełni zasadne, czego skutkiem jest decyzja o utrzymaniu go w mocy.

Wobec powyższego orzeczono jak w sentencji.